

Dansk

Engelsk

Fransk

Italiensk

CSJOURNAL

Sankt Joseph Søstrene af Chambéry

September - Oktober • År 2023 - nr. 5

GENERALRÅDET

SOCIALE MEDIER OG SANKT JOSEPH SØSTRENES KARISME

Sr. Celine Kalathoor CSJ

Generalrådet

Teknologiske fremskridt har muliggjort nye former for menneskelig interaktion. Faktisk er spørgsmålet ikke længere, om man skal engagere sig i den digitale verden, men hvordan man skal gøre det. Nogle er født ind i denne kultur og er "digitalt indfødte", andre

vænner sig gradvist til den som "digitale migranter". Under alle omstændigheder er vores kultur i dag en digital kultur.

I en tid, hvor vi bliver mere og mere splittede, hvor hver person trækker sig tilbage i sin egen boble, der kun indeholder det,

OVERSIGT

GENERALRÅDET

Sociale medier og Sankt Joseph Søstrenes karisme

COVER

JPIC

Tanmaya: Uddannelse i retfærdighed

3

PROVINS/REGION/MISSION

Norge: Godhjertede og smukke Marcia

5

Nirmala: Udfordringer ved interkulturalitet

6

Bolivia: Verdens Ungdomsdag

8

USA: At bringe karismen til live

10

Nye helgener

11

Nagpur: Sikring af at missionen fortsætter

12

Tanzania: Mine rige oplevelser i Italien

13

Tanmaya: Piger: Guds gave til menneskeheden

15

hver enkelt føler sig godt tilpas og i fred med sig selv og vores omgivelser.

Vi er opmærksomme på "sult efter enhed" i verden i dag, hvor vi befinder os sammen med de sårede, fragmenterede, polariserede og dem, der er i disharmoni. Som Sankt Joseph Søstre "lever vi som en enhedens surdej i verden" (Slutdokumentet side 2). "Ved at acceptere os selv og hinanden opbygger vi sammen dagligt

man vil have, bliver sociale medier en vej, der fører nogle mod ligestilling, polarisering og ekstremisme. Når individer ikke behandler hinanden som mennesker, men blot som udtryk for et bestemt synspunkt, som de ikke deler, er vi vidne til endnu et udtryk for "brug-og-smid-væk-kulturen", der avler "globaliseringen" - og normaliseringen - "af ligestilling." At trække sig tilbage i isolation med fokus på ens egne interesser kan ikke være vejen til at genskabe håbet. Tværtimod er den eneste vej frem at

dyrke en "kultur for møder", som skaber relationer og fremmer venskab og fred mellem forskellige mennesker.

Som Paolo Ruffini skriver i bogen "Mod fuld tilstedeværelse" (udgivet på engelsk: "Towards Full Presence"), er sociale medier et rum for forbindelser og i sidste ende for relationer - med Gud, vores næste og omgivelser. Vores interaktioner med andre og omgivelser bør være vores forhold til Gud, som skal være synligt i vores forhold til andre og omgivelser. Disse hellige møder er rum, hvor

vort fællesliv. Gennem indbyrdes tillid, kærlighed og opmærksomhed over for hver enkelt skaber vi den atmosfære af glæde, enkelthed og oprigtig kærlighed, som pater Médaille ønskede, at de første kommuniter skulle have" (Konstitutioner side 14). Gennem ansvarlig og kreativ brug af sociale medier inviteres vi i dag til at opbygge og "at leve med hinanden og i tjenesten af Næsten i en enkel og oprigtig kærlighed" (Konstitutioner side 3).

UDDANNELSE I RETFÆRDIGHED

Sr. Arpita CSJ

Tanmaya

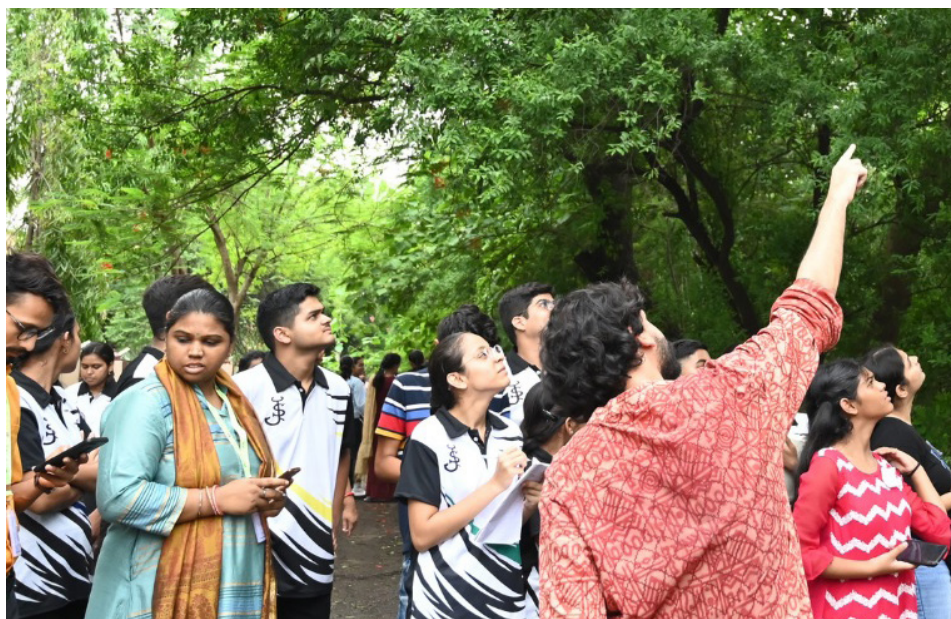

Barack Obama sagde: "Vores nations fremtid afhænger af de unges uddannelse og karakter. Lad os investere i dem i dag, så de kan opbygge en bedre fremtid for os alle."

Sankt Josephs Gymnasium i Khandwa i delstaten Madhya Pradesh organiserede et ti-dages undervisningsprogram i juli måned med fokus på børns rettigheder, uddannelse, miljømæssig bæredygtighed og social retfærdighed ledet af PRATYeK, der er en børnerettighedsorganisation, som blev grundlagt i 2013 af Steve Rocha. Organisationens mission er at "uddanne og styrke børn og relevante interessenter til at opbygge et rettighedsbaseret, retfærdigt, inkluderende, deltagende, ligeværdigt, meningsfyldt og udviklende, indbyrdes forbundet fællesskab på jorden". Inspirerende talere

fra PRATYeK gennemførte undervisningsprogrammet for gymnasieeleverne, som blev undervist i at lave støtteerklæringer for børn på interessante og positive måder. Deltagerne blev delt op i små grupper og fik tildelt specifikke Verdensmål, som de skulle arbejde med. De blev undervist i vigtigheden af at sprede opmærksomhed og inspireret

til at tro på, at børn kan være med til at skabe forandring. Eleverne blev opfordret til at finde ideer til løsninger, identificere lokale udfordringer og udvikle handlingsplaner, der var i overensstemmelse med deres respektive mål. Aktiviteterne udløste livlige diskussioner og gjorde det muligt for deltagerne at tænke kreativt og kritisk, hvilket fik

personalet og eleverne til at indse, at PRATYeK er en fantastisk platform, hvor man kan arbejde, interagere og samarbejde med unge for at opmuntre dem til at nå de 17 Verdensmål.

Vi mener, at det er vigtigt for skoler at integrere undervisning i retfærdighed i pensum. Det er meget vigtigt at lære eleverne historien om bevægelser, der har kæmpet for social retfærdighed, de forskellige former for uretfærdighed, der findes i verden i dag, og hvordan de kan reagere hensigtsmæssigt for at gøre en forskel. Undervisning i retfærdighed hjælper eleverne med at udvikle en kritisk forståelse af verden omkring dem.

Det hjælper også eleverne med at udvikle en følelse af samfundsengagement. De lærer om vigtigheden af at deltage i den demokratiske proces, hvilket giver dem mulighed for at gøre en forskel i deres samfund. Retfærdighed på skoleskemaet hjælper med at skabe et retfærdigt og ligeværdigt skolemiljø.

Dette undervisningsprogram beviste, at lærere og elever er afgørende interessenter i at nå målene for en bæredygtig udvikling, og at uddannelse er det bedste værktøj til dette. Den ti dage lange workshop om rettighedsbaseret uddannelse motiverede os alle til at indarbejde social retfærdighed, målene for

en bæredygtig udvikling, sekularisme og demokratiske værdier i vores pensum. Den slags samspil fremmer utvivlsomt en dyb følelse af kærlighed til de undertrykte og en forbindelse til planeten og menneskeheden. Den nuværende generation har magten og evnen til at gøre en forskel. Vi er nødt til at udnytte deres energi til at skabe en inkluderende og retfærdig verden. Jeg tror fuldt og fast på, at vi bør have sådanne undervisningsprogrammer i vores skoler for at skabe nyt liv. Denne workshop er en platform for os alle til at praktisere temaet for året 2023-24: "At opbygge de unge til at bygge nationen."

GODHJERTEDE OG SMUKKE MARCIA

Sr. Anette Moltubakk CSJ

Norge

Søndag den 27. august ærede Fredrikstad Kommune vores sr. Marcia (1911 - 1987) ved at navngive byens nye elektriske færge "Go'vakker Marcia" (Godhjertede og smukke Marcia). Traditionen tro bliver de røde byfærger opkaldt efter vigtige kvinder for eller fra Fredrikstad. I år foregik det under familiefestivalen "A Walk in the Park" med

deltagelse af borgmester Siri Martinsen, Bo Axelsson fra de svenske skibsbyggere og Krå Simonsen, leder af byforbedringskomiteen, som havde æren af at navngive den nye byfærge.

Repræsentanter fra Sankt Joseph Søstre, som

nu bor i Oslo, var æresgæster. Sr. Gunhild Abeln, som modtog blomster fra Krå Simonsen, sagde, at dette var en stor ære for både ordenen og sr. Marcias minde.

Sankt Joseph Søstre af Chambéry har arbejdet i Fredrikstad siden 1887,

hvor tre søstre blev sendt fra deres norske hovedkvarter i Kristiania/Oslo for at tjene menigheden i byen. De tog sig af alle mennesker på forskellige måder og åbnede et moderne hospital dér i 1924, som blev drevet af søstrene indtil 1972, hvor det blev overtaget af amtet i overensstemmelse med loven. Da hospitalsfødsler gradvist blev mere udbredte end hjemmefødsler ansatte

Sankt Joseph Søstrene i 1934 deres egen gynækolog med ansvar for kvinders sundhed og fødsler. Som et resultat af dette blev næsten to generationer af Fredrikstads borgere født på Sankt Joseph Hospital med sr. Marcia som den kompetente leder af fødeafdelingen i over 40 år. Hun var uddannet sygeplejerske, kom til Norge fra Tyskland i 1933 og begyndte at arbejde på

hospitalet efter, at hun havde aflagt sine evige løfter. Da hun døde den 17. oktober 1987 skrev Fredriksstad Blad, at "hun var en jordemoder for hele Fredrikstad". I sin begrundelse for, at sr. Marcias navn skulle pryde den nye byfærge, skrev Fredrikstad Kommune, at hun var "kendt for at sprede varme og glæde omkring sig og sikre, at mor og barn havde det godt på fødestuen".

UDFORDRINGER VED INTERKULTURALITET

Sr. Maureen CSJ

Nirmala

Mødet om interkulturalitet, der blev afholdt den 2. og 3. september i Provinshuset i Igatpuri, samlede medlemmer fra vores forskellige indiske Provinser som svar på opfordringen fra sr. Celine Kalathoor, der er generalrådgiver.

Efter en meningsfuld bøn baseret på temaet "Verdens skønhed ligger i mangfoldigheden af dens folk", talte sr. Celine til gruppen med fokus på, at vi selv er udfordret til først

at leve interkulturalitet indbyrdes.

Hun gav eksemplet med en munk, der blev spurgt af sine disciple: "Hvem er du?", og svaret var: "Der var engang, hvor jeg var 'mig', men nu er jeg 'dig'." Det er ægte transformation. Det kræver en høj grad af selvopgivelse og dybt engagement. I det interkulturelle liv er det vores forvandlede selv, der vil invitere andre til at forandre sig og lytte til os.

Sr. Celine introducerede bogen "At leve missionen

interkulturelt" (udgivet på engelsk: "Living Mission Interculturally") af Anthony Gittins. Temaerne i det interkulturelle liv gav gruppen ny indsigt. Ved at citere Pave Frans sagde sr. Celine: "Hvis der er et ord, som vi aldrig må blive trætte af at gentage, så er det 'dialog'. Vi er kaldet til at fremme en dialogkultur med alle mulige midler og dermed genopbygge samfundets struktur."

Hvert medlem af gruppen delte sit perspektiv på interkulturalitet og

udtrykte glæde og villighed til at være en del af styregruppen og hjælpe vores Søstre med at leve interkulturelt konkret i dagligdagen.

De to dage blev også brugt på at planlægge årene 2023-2025 for vores indiske Provinser og Regionen i

Pakistan.

Det var fantastisk at sparre med sr. Dolores (generalpriorinde), da hun motiverede gruppen til at gå frygtløst i gang, fordi Kongregationen, tilføjede hun, så fremad med håb og stor forventning.

Gruppen færdiggjorde

rapporten, og mødet sluttede med en passende bøn, mens relevante symboler blev placeret rundt om den lille olielampe, udtrykte hver enkelt sit dybe ønske om enhed i mangfoldighed. Vi bevægede os ud og sang helhjertet den smukke sang: "Bær dit lys og gå ud i verden."

Hvert medlem oplevede en dyb følelse af glæde og engagement, da vi blev klar over, at vi som medlemmer af Den Interkulturelle Komite vil være ansvarlige for at få alle Søstre med. Ja, vi er bevidste om, at vores kommuniteter - ved at leve interkulturelt - vil afspejle det fællesskab og den forenende kærlighed, som Sankt Joseph Søstre bekender sig til i deres liv.

VERDENS UNGDOMSDAG

Sr. Ericka Rodriguez Salvatierra CSJ

Bolivia

Verdens Ungdomsdag er dagen, hvor unge fra hele verden samles med Paven. Det er et udtryk for den universelle kirke og en særlig tid for evangelisering og mødet med Kristus, som finder sted hvert andet eller tredje år i skiftende lande. Selvom den har en klar katolsk identitet, er

den åbent for alle, uanset om de er tætte på kirken eller langt væk.

Som deltager i Verdens Ungdomsdag vil jeg gerne dele mine erfaringer som medlem af delegationen fra Bolivias Bispekonference, som er en gruppe bestående af præster, Søstre og ungdomsledere fra

de forskellige delstater i Bolivia.

Denne deltagelse krævede to års forberedelse, og alle delegerede fik oplevelser i Portugals bispedømmer en uge forud for den officielle åbning.

Vores gruppe blev sendt til bispedømmet Aveiros i Portugal, hvor vi mødte mere end 5000 pilgrimme

fra forskellige lande. Vores delegation blev modtaget i sognet Santa Joana, hvor vi blev budt velkommen i familier. Det var en af de smukkeste oplevelser, vi havde. Vores tilstedeværelse i menigheden var under banneret broderskab/søsterskab, interkulturalitet og at være en del af hverdagen med familierne, lægfolket og de unge i forskellige religiøse, rekreative og sociale aktiviteter.

Verdens Ungdomsdag fandt sted i Lissabon den 1.-6. august. Vi boede i flere nabobyer, så hver dag var vi nødt til at rejse med tog til Lissabon for at deltage i de forskellige aktiviteter

på programmet. Blandt de vigtigste begivenheder var mødet med Pave Frans, korsvejsstationer, et besøg i Fatima-helligdommen, virgiler og udsendelsesmessen, hvor den næste Verdens Ungdomsdag i Seoul i Sydkorea i 2025 blev annonceret.

Blandt de mange aktiviteter var der alternative samlings: et besøg i "Glædens By" i Lissabon, hvor der var en udstilling om karisme, åndelig vejledning, musikalske begivenheder, forskellige bønner og mulighed for skriftemål, messer og andre aktiviteter med bøn. Mottoet for denne Verden Ungdomsdag var "Maria brød op og skyndte sig" (Lukas-evangeliet 1,39).

Det blev gentaget overalt.

I Pave Frans' budskab, som vi ventede på med spænding, opfordrede han alle til ikke at være bange, for vi har en kirke, der har plads til alle, et sted, hvor alle er velkomne. Det er en kirke, som tydeligvis ikke er den bedste, for vi er alle syndere, men det vidunderlige er, at vi er kaldet og elsket, ikke som vi gerne ville være, men som vi er nu med vores smerte og på trods af mange distraktioner.

Paven understregede også ideen om kald: Jesus kalder os ved navn på en personlig måde. Vores navn er kendt på de sociale medier og skabt af algoritmer, der er forbundet med vores smag og det, vi foretrækker. Alt dette sætter ikke spørgsmålstegn ved vores unikhed, men ved vores værdi. Det er den virtuelle verdens illusioner. Men Jesus er ikke sådan; han stoler på os og omfavner os.

Dette er nogle af de centrale tanker i Pave Frans' budskab, som giver genlyd i mit hjerte, og som jeg med glæde og entusiasme formidler til de unge, til Søstre og til alle, der spørger til Verdens Ungdomsdag. Udover at være en verdensomspændende interkulturel oplevelse, var det for mig en oplevelse, der styrkede min tro, mit kald og mit ønske om at tjene som Sankt Joseph Søster, der ønsker at leve karismen, som er at skabe enhed, blandt unge mennesker.

AT BRINGE KARISMEN TIL LIVE

Margaret Levasseur

Medvandrer, USA

David (opdigtet navn) havde fået amputeret en del af foden på grund af komplikationer ved diabetes. Han var ude af stand til at arbejde og ikke berettiget til forsikring. Det betød, at han ikke kunne få genoptræning eller besøg af sygeplejersker, ingen transport til aftaler og ingen adgang til mad. Han kunne ikke gå til et busstoppested, kunne

ikke bære dagligvarer fra en fødevarebank hjem, og da han altid havde arbejdet, havde han intet kendskab til mulighederne for at få bragt mad ud. Han var deprimeret og modtog psykiatrisk behandling.

Fællesskabet Joseph (CTSJ) i Hartford, Connecticut, som er baseret på Sankt Joseph Søstrenes spiritualitet, fandt måder at reagere på disse behov. Mark, der er registreret sygeplejerske på den lokale

klinik, stillede spørgsmålet: "Tror du, at nogen kan hjælpe ham?" David ville meget gerne have vores hjælp. Han sagde: "Vær sød at hjælpe mig", og så gjorde han alt, hvad vi bad ham om. Han sagde, at det eneste, han ønskede, var, at arbejde som bygningsmaler igen. Michael kørte ham til aftaler og købte ind til ham. Han tilbød et følgeskab, der

løftede hans humør - måske den bedste medicin af alle.

Margaret ledsagede ham til aftaler, kommunikerede med hans læger og hjalp med at udfylde papirer. Vi sørgede for, at han fik leveret fem sunde måltider om ugen i 12 uger. En fødevarebank tilknyttet Sankt Frans' Hospital i Hartford tilbød friske grøntsager og frugt, kød og fisk. De åbnede deres dør uden for åbningstiderne og leverede mad, når der var behov for det. Sr. Rosemary Wrinn bidrog med penge til en særlig tur til supermarkedet.

Sygeplejerskerne Katherine og Mark assisterede med den daglige sårpleje, når Margaret var væk.

Hospitalet sørgede for de operationer og opfølgingsaftaler, der var afgørende for hans bedring og heling. Nu er Davids operationsar helet. Han er begyndt at male igen og vil være i stand til at klare mere, når han modtager sin skoprotese.

David og vores team føler

vores forbindelse til Gud i dette moderne helbredelsesmirakel. Som Mark påpegede, føler vi os som disciple. Han sluttede sig til fællesskabet, fordi han kan lide ånden i det, vi gør. David anerkender, at "nogen deroppe passer på ham", og hans hjerte er, som han beskriver det, "opløftet" (fuld af energi). Han har fældet mere end et par tårer af taknemmelighed. Det har vi alle!

Vi er en gruppe af individer med en række forskellige færdigheder. Vi kender ikke til nogen nonprofitorganisation, der ville gøre det muligt for os at gøre de enkle ting, der skal gøres for mennesker som David. Vi er måske ikke juridisk

forbundet med Sankt Joseph Søstrene, men vores hjerter er, da vi forsøger at følge deres karisme.

Oplevelser som at hjælpe David bringer karismen til live for os. Vi er allerede en gruppe af hjælpere og ønsker at følge denne længsel efter at hjælpe andre, ligesom Søstrene gjorde for længe siden, og som de gør i dag.

Vi hjælper folk, ligesom vi ville hjælpe vores nabo. Vi følger bare deres eksempel og det, de identificerer som et behov. Vi lytter til fremmede, der fortæller smertefulde historier; de fortæller, hvor taknemmelige de er for at blive hørt. Sammen overvejer vi,

om vi skal reagere, om vi har evnerne til at gøre det, om vi ønsker og er i stand til at gøre det. Vi beder i begyndelsen og slutningen af hvert møde - især for dem som vi ikke kan hjælpe. Vi er taknemmelige for, at sr. Mary Bernard Shanley og sr. Rosemary Wrinn slutter sig til os og hjælper os med at reflektere over vores oplevelser.

Vi kan sige, at der er glæde i dette arbejde. Intet har føltes overvældende, og vi føler os meget forbundne med hinanden og med Gud. Vi ved, at Gud har meget bedre ideer end os, og at han vil forhindre os i at vælte omkuld, hvis vi lytter godt efter.

NYE HELGENER

Sr. Myriam Gonthier-Maurin	97	Fr-Belg.	15.09.2023
Sr. Maria de Toni	92	Brasilien	21.09.2023
Sr. Lilia Virginia	95	Brasilien	22.09.2023
Sr. Marie Agnés Soullier	92	Fr-Belg.	26.09.2023
Sr. Adèle du Sacré Coeur Plaisance	97	Fr-Belg.	07.10.2023
Sr. Dona Hoffman	81	USA	11.10.2023
Sr. Mary Pius Vadassery	90	Tanmaya	16.10.2023

SIKRING AF AT MISSIONEN FORTSÆTTER

Sr. Lorraine Marie Delaney CSJ

Nagpur

I begyndelsen af februar 2020 blev Providence Global Centre oprettet i Hyderabad i Indien. Det er et IT-kontor med fokus på teknologi, der understøtter sundhedsydelse. Det er involveret i forskning, opgradering og innovation af en organisation, der tilbyder sundhedspleje til sårbare grupper (Providence St. Joseph Health) og er den tredjestørste katolske sundhedsorganisation i USA med sine 51 hospitaler, 1085 sundhedsklinikker og over 50.000 sundhedsfolk. Jeg blev inviteret til at påtage mig rollen som leder i Indien i en meget udfordrende tid. At arbejde i en virksomhedsverden krævede en helt ny tankegang, som jeg var nødt til at lære og tilpasse mig. Jeg sparede hverken tid eller energi for at sætte og hæve standarderne for

Providence Global Centre og hjælpe det med at få med mere og mere succes. Fra at være kun 3 erfarne ledere/ softwareingeniører i februar

2020 er der nu over 1100 i 2023, som understøtter, vedligeholder og opretholder den tekniske infrastruktur til organisationen i USA.

At tjene i en organisation, der begyndte under Covid-19, har de sidste tre år givet mange muligheder for personlig vækst, møde andre kulturer og religioner, møder en-til-en (som var hellige) samt et udbud af muligheder for uendelig kreativitet.

Da jeg har været en integreret del af Providence Global Centre lige fra starten, betragtes jeg med respekt som en af grundlæggerne af dets kultur. Jeg ved, at min energi er smitsom, og den holdt entusiasmen og

ånden i live hos adskillige omsorgspersoner (alle medarbejdere kaldes "omsorgspersoner"), der kom ind på mit kontor for at søge inspiration fra mine lange ledererfaring. Mange kom også med personlige historier fra deres hjemmefront. Mine kolleger hviker, at dette er en rolle i organisationen, som bliver svær at udfylde på grund af den standard, jeg har skabt! De høje standarder, jeg har sat, udgør en udfordring for mine efterfølgere, når de tager missionen op.

Efter at være rundet

80 år på min livsrejse har jeg bedt om at blive afløst den 30. juni 2023, hvorefter jeg bliver "gen-pensioneret" og flytter tilbage til vores ældre hjem i Nagpur.

Jeg har sikret, at grundlaget for missionen er integreret: missionserklæring, historie, kerneværdier og løfter fra organisationen i USA er lagt godt til rette. Mine efterfølgere – sr. Rani og sr. Lucy – der begge er Søstre af Sankt Joseph af Lyon, vil have et solidt grundlag at bygge videre på.

MINE RIGE OPLEVELSER I ITALIEN

Sr. Malathi Joseph CSJ

Tanzania

Mine forestillinger om Italien før mit ophold var meget anderledes end den virkelighed, jeg oplevede i løbet af de seks måneder, jeg for nylig tilbragte i Rom i forbindelse med mit uddannelsesforløb.

At pendle dagligt med lokal transport gav mig forskellige muligheder for at lære lidt om italiensk kultur, italiensk varme, åbenhjertelighed og gæstfrihed over for migranter og flygtninge, der kæmper for at tjene til livets ophold ved

at sælge småting på gaden. Snesevis af etniske grupper fylder hvert et hjørne af byen og landet.

Det var i den kontekst, jeg levede, mens jeg deltog i Sammenslutningen af Generalpriorinders (UISG)

uddannelsesprogram, hvor jeg var én af de 45 deltagere. Undervisningen gav mig en dybere forståelse af det at være uddannelsesleder i en tid, hvor verden er i hastig udvikling. Vi blev introduceret til at skrive dagbog og refleksion og indså, at det ikke kun er af erfaring, at vi lærer, men ved at reflektere dybt over den erfaring. Ordenslivet i dag inviterer os til at udvide vores telte og være virkelig generøse med at dele en bredere viden med dem, der er under uddannelse - ikke bare om verden, men også fra hjertet. Vi står over for nye former for fattigdom: trafficking, ødelæggelse af planeten, krige og deres konsekvenser, migration, klimaforandringer, miljøødelæggelser. Hvor fører vores karisme os hen i dag? Vi skal helt sikkert udfordre dem, der er under uddannelse, til at bevæge sig ud af deres komfortzone og ind i de marginaliserede

lommer i samfundet. Vi skal hjælpe dem under uddannelse med at bruge deres profetiske stemme til at fremme en kultur af omsorg og medfølelse, så de kan blive frugtbare kilder til fællesskab. De, der er under uddannelse, er nødt til at risikere at være sårbare og omfavne alle de måder, Gud frelser os på. Vi er ikke mennesker, der har en åndelig erfaring, men snarere åndelige væsener, der har en menneskelig erfaring. I apostolatet som uddannelsesleder må vi skabe et helligt rum, hvor vi kan opbygge psykologisk sikkerhed og tillid. Udfordringen er at skabe et miljø, hvor de, der er under uddannelse, kan være åbne nok til at udtrykke deres følelser, sår og fornemmelser. Uddannelseslederen er kaldet til at lytte med forståelse, undgå at bebrejde, tage negativitet i opløbet, være inkluderende i teambeslutninger og være

åben for feedback. Som Carl Jung har sagt, er der i hver af os en anden, som vi ikke kender.

I løbet af min tid hos vores Søstre i Rom var jeg både vidne til og oplevede behovet for fleksibilitet, som er et bud i enhver tjeneste og på alle niveauer. At omfavne fleksibilitet og være god ved sig selv er

absolut nødvendigt under uddannelsen. Jeg oplevede dette i mit samspil med vores Søstre i Den Italienske Provins. Jeg så, hvordan de konkretiserede karismen i alle deres møder, uanset hvilken tjeneste de hver især var engageret i. Jeg beundrede deres kreativitet, enkelhed og frem for alt deres kærlighed til mission uden for deres klostrets mure. Deres alder tillader dem ikke at tjene vidt og bredt, men de tjenester, de er involveret i, beviser, at deres mission er "Ad Gentes". De arbejder hver især på at skaffe penge til missionerne, de giver husly til flygtninge, de er medfølelse over for dem, og de rækker ud til alle og enhver uden at gøre forskel. At opleve graden af deres fleksibilitet, deres åbenhed og deres generøsitet var en lektion i sig selv, som jeg altid vil være taknemmelig for, takket være mit besøg i Italien.

PIGER: GUDS GAVE TIL MENNESKEHEDEN

Sr. Seema Soren CSJ

Tanmaya

Enhver pige er et billede af Gud og i hans lighed et smukt væsen. Hun har ret til at blomstre som en blomst, flyde som en flod, svømme som en fisk, skinne som en sol og vokse som et træ.

September måned er en

særlig måned til at have fokus på pigers begavelse. Men det overrasker mig stadig, at selv i det 21. århundrede har vores verden og land endnu ikke indset pigers unikke gaver. Da jeg var på missionsstationen i Mohankot i delstaten Madhya Pradesh i en periode på tre år,

så jeg mange forskelle mellem drenge og piger i familierne. Piger får mindre uddannelse; de bliver kun brugt til husligt arbejde.

Da jeg underviste i skolen, mødte jeg mange piger, der fortalte om deres problemer med, at de efter 8.

klasse ville blive giftet bort. Da jeg talte med dem, lagde jeg vægt på at fortælle, at de har en lys fremtid foran sig og kan opfylde deres drømme. Jeg gav dem eksempler på markante kvinder. De lovede mig, at de ville overbevise deres forældre om, at de ønsker at studere og opfylde deres livsdrømme. Jeg er meget glad for at få at vide fra nogle piger, at de endelig har gjort det og nu fortsætter deres studier.

En anden historie, der smerter mig, er den om Aruna (navnet er opdigtet), som kun er 25 år gammel og har to børn, og hun studerer til at arbejde i en børnehave. Hun blev slået af sin fortrukne mand og hadet af sin svigerfamilie. Da hun ikke kunne holde torturen ud, blev hun skilt fra ham. Hun er en

modig og fin dame, som nu arbejder hårdt for at tjene sit daglige brød. For sine hårdt tjente penge har hun købt en scooter, så hun kan komme tidligt på arbejde. Ingen kan klage over hendes arbejde. Som enlig mor giver hun håb til alle, der lider, ved at vise, at en kvinde kan klare alt uden en mand. Gud har givet hende styrken til at værdsætte sin kvindelighed.

Jeg blev personligt inspireret af en pige ved navn Bhargsetu Sharma, der er zoologistuderende fra Vadodara i delstaten Gujarat. Hendes kærlighed til dyr var bemærkelsesværdig. I en alder af 13 år begyndte hun at redde dyr. Hun har taget ét skridt ad gangen med empati, kærlighed og omsorg. Da hun første gang så en hund med seks af sine nyfødte hvalpe

uden ly og mad, smeltede hendes hjerte af smerte og sorg, og det var den dag, hun besluttede sig for at dedikere en del af sit liv til herreløse hunde og andre dyr. Denne begivenhed ændrede hende for altid, og hun fandt en ny mening med livet.

Dette er blot nogle historier, men der er mange andre, der understøtter påstanden om, at piger har empati, medfølelse, venlighed og kærlighed indbygget i sig, og som samfund skal vi skabe muligheder for, at de kan vokse.

Alle piger har ret til at være selvsikre, modige, medfølelse, frygtløse, til at være håb for de håbløse og hjem for de hjemløse. Alle piger, søstre, hustruer, mødre og bedstemødre er jordens dronninger.

REDAKTØR

Sr. Barbara Bozak
Sr. Eliana Aparecida dos Santos
Sr. Leni Menegat

GRAFISK DESIGN

Sr. Laveena D'Souza

OVERSÆTTELSE

Anette Jensen
Sr. Cristina Gavazzi
Sr. Margherita Corsino
Sr. Maria Elisabete Reis
Sr. Marie-Pierre Ruche
Sr. Preeti Hulas
Sr. Ivani Maria Gandini

DISTRIBUTION

Monica Bianchini
www.csjchambery.org

E - MAIL

icc@csjchambery.org